

Η Λενιώ Κακλέα χορογραφεί βαμπίρ και λόγια του Γιουσέφ Εφέντη

Η ταλαντούχα δημιουργός σε μία αποκλειστική συνέντευξη για τη νέα της παράσταση "Age of Crime" και την τέχνη του χορού.

Γράφει: Παναγιώτης Κούστας 29 Ιουνίου 2021

Karen Paulina Biswell

Από τις πιο δυνατές χορογραφικές φωνές της τελευταίας δεκαετίας, η **Λενιώ Κακλέα** εδώ και χρόνια ζει και δημιουργεί στη Γαλλία, χωρίς να έχει κόψει τους δεσμούς της με την Ελλάδα. Στο νέο της έργο με τίτλο *Age of Crime* διαπραγματεύεται τις έννοιες της βίας και του εγκλήματος που υπήρξαν κομμάτι των ρομαντικών εξεγέρσεων του 19ου αιώνα. Μας μίλησε γι' αυτή την παράσταση που εντάσσεται στον κύκλο *1821* του **Ελληνικού Φεστιβάλ**, αλλά και για την τέχνη του χορού που μας αφορά όλους, το πώς άλλαξε η πανδημία του κορονοϊού τον τρόπο που κινούμαστε και το #metoo.

Η "εποχή του εγκλήματος" και το 1821

Ο τίτλος της παράστασής σας είναι "Age of Crime". Σίγουρα όχι αυτός που θα περίμενε κανείς για ένα έργο-ανάθεση με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821. Πώς καταλήξατε σε αυτόν; Προέρχεται από έναν στίχο του ποιήματος του Λόρδου Βύρωνα *The Giaour*, που γράφτηκε μετά την πρώτη του επίσκεψη το 1811 στην Αθήνα, τη Σμύρνη και την Ιστανμπούλ. Ο τίτλος μου επιτρέπει να θίξω τις έννοιες της βίας και του εγκλήματος που υπήρξαν αναπόσπαστο κομμάτι των ρομαντικών εξεγέρσεων του 19ου αιώνα και των στρατηγικών που ακολουθήθηκαν για τη διαμόρφωση "ενιαίας" εθνικής συνείδησης από τα βαλκανικά κράτη.

Μαρία Τούλτσα

Γιατί έχει σημασία το να ριχτεί φως στις αποσιωπήσεις των αφηγήσεων που κατασκευάζουν και αναπαράγουν την επίσημη εκδοχή της ιστορίας; Οι επίσημες ιστορικές αφηγήσεις είναι συνδεδεμένες με συγκεκριμένες πολιτικές ατζέντες. Για να κατακτήσουμε αυτογνωσία ως κοινωνία καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε την πολυπλοκότητα των ιστορικών διεργασιών όπως μίας εξέγερσης, της συγκρότησης ενός εθνικού κράτους ή ακόμα και της αποδοχής μίας κοινής κι επίσημης γλώσσας.

Σε καλλιτεχνικό και χορευτικό επίπεδο -ή σε επίπεδο θεάματος, αν θέλετε- πώς παρουσιάζετε όσα θέλετε να πείτε στο κοινό; Η παράσταση *Age of Crime* δομείται στη βάση δύο στοιχείων. Το πρώτο είναι η φιγούρα των βαμπίρ -των νεκροζώντανων, βρικόλακων ή στοιχειών- που έχει έντονη παρουσία στις λαϊκές αφηγήσεις του αγροτικού πληθυσμού που κατοικούσε τον ευρύτερο βαλκανικό χώρο. Ανατρέχω σε αυτή διότι μου θυμίζει πως κάθε προσπάθεια ενασχόλησης με το ένδοξο παρελθόν και του εορτασμού του έχει "βρικόλικό" χαρακτήρα. Το δεύτερο είναι οι οθωμανικές αφηγήσεις των πρώτων γεγονότων της Επανάστασης και πιο συγκεκριμένα της πολιορκίας της Τριπολιτσάς. Χρησιμοποιώ επεξεργασμένα αποσπάσματα από την πρωτοπρόσωπη αφήγηση του Γιουσέφ Εφέντη, αξιωματούχου της Υψηλής Πύλης που συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις των ομήρων και προσπαθούσε να κατανοήσει τα κίνητρα

Μαρία Τούλτσα

Ο σύγχρονος χορός, το κοινό του, η πανδημία και το #metoo

Ο σύγχρονος χορός διαπραγματεύεται θέματα που αφορούν ή θα έπρεπε να αφορούν όλους μας. Κι όμως, το κοινό του έχει συγκεκριμένη δημογραφία. Συμφωνείτε, βλέπετε κάτι διαφορετικό, ελπίζετε ή κάνετε κάτι γι' αυτό; Η τέχνη του χορού είναι πανάρχαια και η ενασχόληση με το σώμα απασχολεί κοινωνίες, κουλτούρες και ανθρώπους διαφορετικών εποχών. Όσον αφορά την Ελλάδα του σήμερα, τα στούντιο εκγύμνασης, κινητικής έκφρασης και σύγχρονου χορού ανθίζουν παρά την οικονομική κρίση. Οπότε ο χορός μάς αφορά. Η προσέλευση κοινού στις παραστάσεις σύγχρονου χορού είναι ένα διαφορετικό ζήτημα κι έχει να κάνει με την πολιτιστική πολιτική της κάθε χώρας. Δεν ζω εδώ ωστόσο παρατηρώ ότι υπάρχουν συλλογικές και ατομικές προσπάθειες με σκοπό τη δημιουργία ενός συστήματος διανομής των χορευτικών παραστάσεων. Παρόλα αυτά η πολιτιστική πολιτική της χώρας έχει χρόνια συστηματικά προβλήματα που καθυστερούν την άνθηση αυτής της τέχνης κι οδηγούν γενιές ταλαντούχων στο εξωτερικό.

Μαρία Τούλτσα

Πώς είναι να κάνει κάποιος χορό εν μέσω πανδημίας; Ξαν να κάνεις έρωτα μέσω Zoom.

Πιστεύετε ότι ο κορονοϊός έχει αλλάξει -και αν ναι πώς- τον τρόπο που κινούνται οι άνθρωποι, το πώς σχετίζονται με το σώμα τους και τα σώματα των άλλων; Είναι ένα ζήτημα που το διαπραγματεύομαι έμμεσα στο *Age of Crime*. Η πολεμική ορολογία αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, το κυρίαρχο λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται για την αντιμετώπισή της πανδημίας του κορονοϊού, αναδεικνύοντας και το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ορολογία δεν έχει εγκαταλείψει τα σύγχρονα εθνικά κράτη. Αυτό απαντάει και στο πώς έχει οργανωθεί ο τρόπος που κινούμαστε ή συνδεόμαστε με τους συνανθρώπους μας στον δημόσιο χώρο.

Χορός και #metoo. Χορός και κακοποιητικές πρακτικές. Στην Ελλάδα και τη Γαλλία. Στην εκπαίδευση και την επαγγελματική ζωή. Από τους άλλους και τον ίδιο μας τον εαυτό. Είδατε, βιώσατε τέτοιες; Το ζήτημα του #metoo είναι μία σημαντική και σύνθετη διαδικασία που επιτρέπει στον καλλιτεχνικό χώρο και στους ανθρώπους που είμαστε ενεργοί μέσα σε αυτόν να διεκδικήσουμε ισότητα στις συνεργασίες μας και καλύτερες συνθήκες εξάσκησης του επαγγέλματός μας. Ο χώρος του χορού στη Γαλλία ανταποκρίθηκε άμεσα με τη δημιουργία προστατευμένων χώρων για τη συζήτηση τέτοιων θεμάτων, όπως συλλόγους και ομάδες διαλόγου ή υποστήριξης.

Χορός για τον χορό ή χορός για να αλλάξει ο κόσμος; Ο "κόσμος" δεν επιθυμεί να αλλάξει. Ο χορός προσπαθεί και για τα δύο προφανώς.

INFO

Η παράσταση "Age of Crime", σε χορογραφία και σκηνοθεσία Λενιώς Κακλέα, θα παρουσιαστεί στον Χώρο E της Πειραιώς 260, στις 7 και τις 8 Ιουλίου. Ερμηνεύουν οι: Βενετσιάνα Καλαμπάκη, Κωνσταντίνος Καρβουνιάρης, Γιώργος Κοτσουφάκης, Μαρία Μπρέγιαννη, Δημήτρης Μυτιληναίος, Μάρω Σταυρινού, Σάνια Στριμπάκου, Ιωάννα Τουμπακάρη και Γιάννης Τσιγκρής.